திறந்த அணுகல் மற்றும் சகமதிப்பாய்வு இதழ்
MAAYAN INTERNATIONAL JOURNAL OF TAMIL RESEARCH (MIJTR)
Open Access & Peer Reviewed Journal
E-ISSN : 2583-0449

Essay on Groundwater through Ettuthogai and Pathupattu

A. Ligoriya[1], Dr. R. Sagayaraj[2]

[1]PhD Researcher, Department of Tamil, Annamalai University, Annamalai Nagar, India
[2]PG and Research Department of Physics, St. Joseph's College of Arts and Science (Autonomous), Cuddalore, India

Manuscript ID : **MT164A0097**

Volume : **2**

Issue : **4**

Month : **December**

Year : **2022**

Received: 15.11.2022
Revised: 21.11.2022
Accepted: 26.11.2022
Published: 07.12.2022

Pages : 273-280

DOI : 10.5281/zenodo.7421665

ABSTRACT:

The world applies directly or indirectly to biodiversity, not just to humans. A lot of literature has been written focusing on water resources to show that all living things live in the Palatinate literature. Information on water management can be found in the book Eight Decimals. Thiruvalluvar explains the importance of water in one line: That is why conservation and storage of water has become so essential. They are still needed today. Essays on water management have been written in classical literature assuming that if we follow these methods today, they will be useful for future generations.

KEYWORDS:

Water Management, Hydrologic System, Water Reservoirs, Water Utilization, Classical Literature

தொகுதி-2 பதிப்பு-4 டிசம்பர் 2022 | E-ISSN: 2583-0449

எட்டுத்தொகை பத்துப்பாட்டு நூல்களின் வழியே நிலத்தடி நீரின் ஆய்வு கட்டுரை

அ. லிகோரியா[1], முனைவர் இரா. சகாயராஜ்[2]

[1]முனைவர்ப்பட்ட ஆய்வாளர், தமிழியல் துறை, அண்ணாமலைப்பல்கலைக் கழகம், அண்ணாமலை நகர், இந்தியா

[2]இயற்பியல் ஆராய்ச்சி துறை, செயின்ட் ஜோசப் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி), அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் இணைப்பு, கடலூர், இந்தியா

கட்டுரைச் சுருக்கம்

உலகம் மனிதனுக்கு மட்டுமல்ல பல்லுயிர் பெருக்கத்திற்கும் நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ பொருந்தும். பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் அனைத்து உயிரினங்களும் வாழ்கின்றன என்பதைக் காட்ட நீர் ஆதாரங்களை மையமாகக் கொண்டு பல இலக்கியங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. நீர் மேலாண்மை பற்றிய செய்திகளை எட்டுத் தசமங்கள் என்ற நூலில் காணலாம். திருவள்ளுவர் ஒரு வரியில் தண்ணீரின் முக்கியத்துவத்தை விளக்குகிறார். அதனால்தான் நீர் சேமிப்பு மற்றும் சேமிப்பு மிகவும் இன்றியமையாததாகிவிட்டது. இன்றும் அவை தேவைப்படுகின்றன. இந்த முறைகளை இன்று நாம் பின்பற்றினால் அது வருங்கால சந்ததியினருக்கு பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்று கருதி செம்மொழி இலக்கியங்களில் நீர் மேலாண்மை குறித்த கட்டுரை எழுதப்பட்டுள்ளது.

கருச்சொற்கள்

நீர்மேலாண்மை, நீர்சூழற்சி முறை, நீர் தேக்கங்கள், நீரின் பயன்பாடு, செவ்வியல் இலக்கியம்

முன்னுரை

சங்க காலத்தில் பழந்தமிழர் காதலை இரு கண்களாகக் கருதினார். சங்க கால மக்களின் வாழ்வில் காணப்பட்ட போர், காதல் நெறிகள் சங்க இலக்கியங்களில் எழுதப்பட்டுள்ளன. எனவே இந்த காலம் இயற்கை காலம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. நிலத்தை ஐந்து பிரிவுகளாகப் பிரித்து நீர் இருப்பு மற்றும் அதன் தரம் ஆகியவை இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. பல நாடுகள் தண்ணீரின் மகத்துவத்தை உணர்ந்து வருகின்றன. மனிதர்கள் தங்கள் தேவைகளை இடையூறு செய்யாமல் பூர்த்தி செய்தால் இயற்கைக்கு எந்த பாதிப்பும் இல்லை. மாறாக, இயற்கை வளங்களை மனித வளம் சுரண்டும்போதுதான் பேரழிவு ஏற்படுகிறது. நிலத்தடி நீருக்காக மக்கள் வீதியில்

இறங்கி போராடும் நிலை வெகுதொலைவில் இல்லை என்பதே நிதர்சனமான உண்மை. இந்த நேரத்தில் தான் நாம் நெருங்கி வருகிறோம். இந்தக் காலக்கட்டத்தில் தமிழர்களின் எட்டுத்தொகை தசம நூல்கள் மூலம் நிலத்தடி நீரின் தன்மையை உலகுக்கு எடுத்துரைப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

முடிவுகள் மற்றும் கலந்துரையாடல்

சங்க இலக்கியங்களில் நீர் சார்ந்த கருத்தியல் உணர்வுகள் மிகுதியாக இருப்பதால் சங்க இலக்கியம் சமூகப் பயன்பாட்டு இலக்கியம் எனலாம். மழைநீரில் தொடங்கி அனைத்து வகையான நீர்நிலைகளையும் சேகரிப்பதால், காலம் காலமாக இலக்கியக் களஞ்சியமாக இருந்து வருகிறது. மழைப்பொழிவு பல் வாழ்க்கை, விவசாயம், நீர் பாதுகாப்பு, நீர் சுத்திகரிப்பு, நீர் பாதுகாப்பு, சுழற்சி, பயன்பாடு போன்றவற்றுக்கு உதவுகிறது. இந்த அமைப்பு சமகால வளர்ச்சிக்கு பயனுள்ளதாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மழை நீர் எந்தப் பயனும் இல்லாமல் பெருக்கெடுத்து ஓடுகிறது என்பதை அறிந்த பழங்காலத்தவர்கள் அதை நீர், நீர்த்தேக்கங்கள், வாய்க்கால்கள், குளங்கள், கால்வாய்கள், தடுப்பணைகள் மூலம் சேமித்து பயன்படுத்தத் தெரிந்திருந்தனர். பின்வரும் பாடல் எண்கள் இதற்குச் சான்று.

“நீரின் .....”	**புறம்:** 18:23,
“மடவ வாழி.......”	**குறு:** 251:1-3
“கால மாரி மாலை.....”	**குறு:** 20:5-6
“வண்புகுதலை......”	**நற்:** 347:4-5
“துளி நடை.......”	**கலி:** 46:20
“வானம் பொழு.......”	**பதற்:** 89:1-6
“மழை து......”	**மதுரை:** 10-14
“உருகெழு........”	**பரி:** 4-13.
“தற் பாடிய........”	**பட்: பா:** 3-4
“சாலிநெல்லின்....”	**பொரு:** 246-7

இவ்வுலகில் நீருக்கு நடுவே நிலம் இருந்தாலும் நன்னீரின் ஒரு துளி நீரே நமக்கு உயிர்நீர். நன்னீர் மட்டும் அனைத்து உயிரினங்கள் வாழ ஆதாரமாக உள்ளது. இதனை வள்ளுவர் பெருந்தகை,

"நீரின்றி அமையாது உலகு" **(குறள்: 20)**

எனக் கூறியுள்ளார். நீர் இரண்டு மூலக்கூறுகளின் கலவை என்று கூறப்படுகிறது. "ஹைட்ரஜன் மற்றும் ஆக்ஸிஜனின் கனிம கலவை (H_2O)" திரவ, நீராவி மற்றும் திட (பனி) நிலைகளிலும் கிடைக்கிறது. பாதி வெப்பநிலை நிறமற்றது. இது மணமற்றது மற்றும் சுவையற்றது என்று விஞ்ஞானிகள் நம்புகின்றனர். தண்ணீருக்கு திரவ வடிவம் மற்றும் திட வடிவம் என இரண்டு வடிவங்கள் உள்ளன. திரவ வடிவில் மழைநீர். நீராவியையும்; திடமானது, நாங்கள் உறைபனி, உப்பு ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடுகிறோம். கண்ணுக்குத் தெரியாத காற்றில் உள்ள ஈரப்பதம் தண்ணீரின் மற்றொரு வடிவம் என்றும் கூறப்படுகிறது. கடல்கள், ஆறுகள், ஏரிகள், குளங்கள் மற்றும் குட்டைகளில் மழைநீர் உருவாகி பின்னர் காற்றில் ஆவியாகிறது. பனிக்கட்டியின் திடமான வடிவம் இருந்தபோதிலும், புவி வெப்பமடைதல் நீரை உருகச் செய்து, பூமியில் உயிர்களுக்கு அச்சுறுத்தலை ஏற்படுத்தும் என்று விஞ்ஞானிகள் கூறுகின்றனர். பருவநிலை சீராக இருப்பதே மழைக்குக் காரணம். பூமியில் உள்ள அனைத்து உயிர்களும் பயனடைகின்றன. பறவைகளின் இடம்பெயர்வு, விலங்குகளின் இனப்பெருக்கம், தாவரங்களின் வளர்ச்சி மற்றும் மனிதனின் வளமான வாழ்க்கை, இவை அனைத்தும் மாறி மாறி உருவாகின்றன. மழையைப் போற்றும் விதமாக சிலப்பதிகாரத்தின் இளங்கோவடிகள்

"மா மழை போற்றுதும் மாமழை போற்றுதும்",

"நாமநீர் வேலியுலகிற்கு அவனளி போல்"

எனப் பாடியுள்ளார். பதிற்றுப்பத்து பாடலில் மழையினால் பல்வகை உயிரினங்களும் மகிழ்வு எய்துகின்றன என்ற செய்தியை எடுத்துக்காட்டியுள்ளது.

"வானம் பொழுதொரு சுரப்பக் கானம்
தோடுறு மடமானேறு புணர்ந்தியலப்
புள்ளு நிமிறு மாச்சினை யார்ப்பப்
பழனங் கிழங்கு மிசையிற வறியாது
பல்லான் என்பிரை புல்லருந் துகளப்
பயங்கடை யறியா வளம்" **(பதி: 89, 1-6)**

பண்டைய காலத்துப் பருவநிலைக் காலங்களில் காலம் தவறாது மழை பொழிந்து மக்களுக்கும், மாக்களுக்கும் நன்மை நல்கிய செயலை காலமாரி என்றும் காலம்தப்பி கேடு விளைவித்த செயலை வம்ப மாரி என்றும் அழைக்கப்பட்டன என்பதை

"பருவம் வாரா அளவை நெரிதரக்
கொம்பு சேர் கொடியிணர் ஊழ்த்த
வம்ப மாரியை காரென மதித்தேதி" (குறு: 66:3-5)

என்ற பாடல் வரிகளில் காணப்படுகிறது. அதேபோன்று திருவள்ளுவர், மழை இல்லை எனில் கடலால் சூழப்பட்ட நில உலகம் பசியால் வாடும் என்கிறார்.

"விண்இன்றி பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்து
உள்நின் றுடற்றும் பசி" (குறள்: 13)

சங்ககால பெருமக்களுக்கு 'ஹைட்ராலிக் சிந்தனை' மிகுதியாக இருந்துள்ளது. ஆறு மற்றும் நீரூற்று நீரைப் பற்றி மும்முனை அணுகுமுறை பற்றி பேசப்படுகிறது. நீர் நிலைகள் (ஆறு, குளம், ஏரி, குட்டை), மழைநீர், நீர் சுழற்சி, தேங்கும் நீர், சேமிப்பு, நீர் சுத்திகரிப்பு, நீர் பயன்பாடு போன்றவை நீர் மேலாண்மை பற்றிய பாடல்கள் மூலம் அறியப்படுகின்றன. நீர், நீர்வாழ் உயிரினங்கள், நீர்வாழ் உயிரினங்கள் போன்றவற்றை நன்கு அறிந்து அதைத் தங்கள் பாடல்கள் மூலம் காட்சிப்படுத்துகிறார்கள். நன்னீர் வாழ்விடம், உவர் நீர் வாழ்விடம் என இரு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்ட மருதம், முல்லை, குறிஞ்சி நிலப் பின்னணியில் நன்னீர் வாழ்விடம், நெய்தல் உவர் நீர், வாழ்விடம் என நீர் அமைப்பை உருவாக்கியது. நிலத்தடி நீர், நன்னீர், உவர்நீர், பனிநீர் (பனி), மழைநீர், நீராவி இவையனைத்தும் பயன்பாட்டிற்குத் தகுந்தவை அல்ல என்றாலும், கடல்நீராக ஆவியாகி சூரிய ஒளியில் ஆவியாகும் நீரைப் பற்றிப் பட்டினப்பாலையால் இயற்றப்பட்டது பின்வரும் பாடல்.

"நறுநீர் பொய்கை அடைகரை" (சிறுபா: 8)

"மலைவரை மாலை அழிபெயல்" (நற்: 10:1-10)

போன்ற பாடல்கள் பாலை சங்க கால நீர்நிலைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன. சுழல் ஒன்றுக்கொன்று மாறக்கூடியது அல்லது ஒன்றையொன்று சார்ந்தது. உதாரணத்திற்கு. கடல் நீர் ஆவியாகி மேகமாக நிலத்தில் பொழிகிறது. மலையில் தண்ணீர் விழும் போது அருவியாகவும், தரைக்கு வந்தால் ஆறு, ஏரி, குளம், குட்டை என்று நிற்கிறது. இந்த நீர் ஆவியாகி மீண்டும் மேகத்திற்கு (வான்) அனுப்புகிறது. சங்க இலக்கியங்களில் இத்தகைய நிலைகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

"பாடிமிழ் பனிகடல் பருகி வான்ஏர்பு
கோடு கொண்டு எழுந்த கொடுங்செலவு எழிலி" (முல்: 4-5)

"திரை இரும் பனிபெளவம் செவ்விதா அறமுந்து
உரஉரும் உடன்று ஆர்ப்ப" (பரி: 6:1-5)

மழைநீர் அல்லது ஆற்று நீரை ஏரிகள், குளங்கள், குளங்கள் போன்றவற்றில் சேமித்து வைக்க மழைநீர் சேகரிப்பு முறைகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தில் பெருகிவரும் ஆற்றுநீரைக் கட்டுப்படுத்தவும் தக்கவைக்கவும் கல் அணை கட்டப்பட்ட செய்தியைக் காணலாம்.

"வருவிசைப் புனலைக் கற்சிறைபோல" (தொல்: புறம்: 65)

நீர் அதிகமான பகுதிகளில் மீன்கள் உலவும், நீர் நிறைந்த குளங்களில் குவளையும், தாமரையும் மலர்ந்து விளங்கும் நீர்வளம் வாய்ந்த ஊரின் சிறப்பினை,

"கீழ்நீரான் மீன் வழங்குந்து
மீநீராற் கண்ணன்ன மலர் பூக்குந்து
கழிசுற்றிய விளை கழனி
அரிப்பறையாற் புள்ளோப் புற்று" (புறம்: 396:1-4)

"வறுமை கூரிய மண்நீர் சிறு குளம்" (அகம்: 121:5)

"இது பல்கேணிப் பிடிஅடி நசைஇ" (அகம்: 137:2)

"நெடுவிளிக் கோவலர் கூவல் தோண்டிய" (அகம்: 55:8)

போன்ற பாடல்வரிகள் நீர் தேக்கம் பற்றிய குறிப்புகளை உணர்த்துகிறது.

"வறுமை கூரிய மண்நீர்ச் சிறுகுளத் தொடுகுழி மருங்கில் துவ்வாக் கலங்கல்" (அகம்: 121:5-6)

என்னும் பாடல் அடிகள் பல்வேறு நீர்த்தேக்கங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன.

நீர் தேக்கத்தை போன்று நீர் சேமிப்பு முறை பற்றியும் இலக்கியக்குறிப்புகளில் உள்ளன. இக்குறிப்புகள் தற்கால நீர் தட்டுபாட்டிற்கு பயன்படும்

"ஊர்உண் கேணி உண்தொக்க" (அகம்: 399:1)

"வையை உடைந்த மடை அடைத்த கண்ணும்" (பரி: 6:82)

"நிலவு பயன்கொள்ளும் நெடுவெண் முற்றத்து" (நெடு: 95:97)

போன்ற பாடல் வரிகளில் நீர் நிலை சேமிப்புப்பற்றி குறிப்பிடுகிறது.

அணைகட்டும் முறைகளில் “கற்சிறை” எனப்படுவது அணையின் இருபக்கக் கரையிலும் வரும் மிகுதியான நீர் வடிந்து அருகே உள்ள ஏரி, குளங்களில் நிரம்பும்படியாக அமைக்கப்பட்டுள்ள தொழில் நுட்பத்தை அன்றே பயன்படுத்தியுள்ளனர் என்பதை அகநானூற்று அடிகள் புலப்படுத்துகின்றன.

“வருத்திக் கொண்ட வல்லாய்க் கொடுஞ்சிறை மீது ஆழி, கடு நீர்”

(அகம்: 346-9-10)

நாவலம் தண்பொழில் என்று சொல்லக்கூடிய தமிழகம் நீர் வளம் மிக்கது. நீரின் அடிப்படை ஆதாரங்கள் இன்றியமையாத ஒன்று, அதனால் தொல்காப்பியர் நிலம், நீர், விசும்பு, தீ, வளி கலந்தது. இந்த உலகம் என்கிறார்.

“முந்நீர் உடைய நாடு” **(புறம்:** 60)

என்றும் கூறப்படுகிறது. உழவுத் தொழிலில் பாசன முறை, நீரின்றி நடைபெறாது என்பதை வள்ளுவர்

“விசும்பின் துளி இல்லை யென்றால் நிலத்தில்
பசும் புல் கூட தலைகாணாது” **(குறள்:** 16)

என இயம்பியுள்ளார். உணவு, உடை, உறையுள் என அனைத்திற்கும் நீரின் பயன்பாடு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. இதனை மெய்ப்பிக்கும் வகையில் பாடப்பட்டுள்ளது.

“நீரின் றமையா யாக்கைக் கெல்லாம்
உண்டி கொடுத்தோரே யிர் கொடுத்தோர்
உண்டி முதற்றே உணவின் பிண்டம்
உணவெனப் படுவது நிலத்தொடு நீரே
நீரும் நிலனும் புணிரியோரின்
உடம்பும் உயிரும் படைதினோரே” **(புறம்:** 18:18-23)

என்ற பாடலில் நீர் பயன்பாட்டில் உழவுத்தொழில் அடங்கும் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளது.

“பொன் செய் கணிச்சித் திணி உடைத்து
சிரறுசில ஊறிய நீர்வாய் பத்தல்” **(பதிற்:** 22:12-14)

"புன்புலம் வித்தும் வன்கை வினைஞர்
சீருடைப் பல்பகடு ஒலிப்பப் பூட்டி
நாஞ்சில் பூடிய கொழுவழி" **(பதிற்: 58:15-18)**

போன்ற பாடல்கள் நீர்ப்பாசன முறையை எடுத்தியம்புகின்றன.

முடிவுரை

உணவு, நுகர்வு, செழிப்பு, விவசாய உற்பத்தி மற்றும் தொழில்முறை ஆகியவற்றிற்கு நீரின் பயன்பாடு காலப்போக்கில் அதிகரித்து வருகிறது. புனித நீர் என்ற பெயரில் எல்லா நேரங்களிலும் தண்ணீர் பயன்படுத்தப்படுகிறது. துளசி, வேம்பு மற்றும் தாமிரம் கலந்த நீர் புனிதமானது என்று கூறப்படுகிறது. பழங்கால மக்கள் வாழிடமான நிலம், நீர், காற்று, மண், மரம், செடி, கொடி என அனைத்தையும் ஆராய்ந்ததால் நீர் பயன்பாட்டு முறையின் முன்னோடி சங்க வாழ்க்கை முறை. இவை உணவு, உடைத்தல், உணர்வு, உடல், வாழ்க்கை மற்றும் எதிர்கால சந்ததியினருக்காக ஆராயப்பட்டு அதன் நிறத்தை வாழ்ந்தன. செம்மொழி இலக்கியங்களை உற்று நோக்கினால் அவர்கள் 'நீர் மேலாண்மை'யில் சிறந்து விளங்கினர் என்பது புலனாகிறது.

ஒப்புதல்கள்

நூலக வசதிகளை வழங்கிய செயின்ட் ஜோசப் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி), அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் மற்றும் பெண்களுக்கான மாசற்ற கல்லூரி, கடலூர் - 1, ஆசிரியர்கள் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறார்கள்.

துணைநூற்பட்டியல்

1. திருக்குறள் தெளிவுரை, மு.வ. குறள். 20
2. திருக்குறள் தெளிவுரை, மு.வ. குறள். 13.
3. பிரிட்டானிக்கா கலைக்களஞ்சியம், ப. 681.
4. திருக்குறள், நர்மதா பதிப்பகம், சென்னை.
5. சோம சுந்தரனார். போ.வே, பரிபாடல், சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை - 18.
6. வேங்கடசாமி நாட்டார் ந.மு, வேங்கடாசலம் பிள்ளை. ரா, அகநானூறு, தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், திருநெல்வேலி.
7. நச்சினார்க்கினியர், கலித்தொகை, சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை - 18. (1943)
8. சந்திரசேகரன். இரா, சங்க இலக்கியத்தில் பழந்தமிழரின் சூழல் காப்புணர்வு, ஹனி கோல்டு பதிப்பகம், கோயம்புத்தூர்.
9. நாராயணசாமி ஐயர். அ, நற்றிணை, சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை- 18 (1952)

10. சோம சுந்தரனார் போ.வே, ஐங்குறுநூறு, சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை - 18. (1961)
11. சோம சுந்தரனார் போ.வே, குறுந்தொகை, சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை - 18. (2007)
12. துரைசாமிப்பிள்ளை. ஔவை. சு, புறநானூறு, சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை - 18. (1947)
13. சுப்பிரமணியன் ச. வே, தொல்காப்பியம், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை - 108 (1998)
14. அ. முத்துஇளஞ்சியம், பு.பாலாஜி, சங்க இலக்கியத்தில் நீர் மேலாண்மை, மாநிலக்கல்லூரி (தன்னாட்சி) சென்னை - 600 005

REFERENCES

1. Thirukkural Clarification, M.V. Kurla. 20
2. Tirukkural Clarification, M.V. Kurla. 13.
3. Encyclopaedia Britannica, p. 681.
4. Tirukkural, Narmada Publishing House, Chennai.
5. Soma Sundaran. B.V., Paribadal, Saiva Siddhanta Literature Institute, Chennai - 18.
6. Venkatasamy Natar N.M., Venkatachalam Pillai. Ra, Akananoor, South Indian Saiva Siddhanta Publishing House, Tirunelveli.
7. Nachinarkiniyar, Kalidya, Saiva Siddhanta Centurization Institute, Chennai - 18. (1943)
8. Chandrasekaran. Ira, Preservation of the Context of Palantamir in Sangam Literature, Honey Gold Publishing House, Coimbatore.
9. Narayanasamy Iyer. A, Naritanai, Saiva Siddhanta Publishing House, Chennai- 18 (1952)
10. Soma Sundaranar Po.Ve, Five Hundred, Saiva Siddhanta Literature Society, Chennai - 18. (1961)
11. Soma Sundaranar P.V., Kurundogai, Saiva Siddhanta Literature Society, Chennai - 18. (2007)
12. Duraisamipillai. Wow. Su, Purananuru, Saiva Siddhanta Publishing House, Chennai - 18. (1947)
13. Subramanian Ch. Way, Tolkappiyam, Manivaskar Publishing House, Chennai - 108 (1998)
14. A. Muthulanchiyam, Ph. Balaji, Water Management in Society Literature, State College (Autonomous) Chennai - 600 005